

„გევიღობა მიდეა ვუსურვო, მთელს მსოფლიოს, განსაკუთრებით კი უკრაინას
და ჩვენს საქართველოს“

— დღესდღობით ქალის პოლიტიკაში
არსებობა და მისი წინსვლის სტერეოტიპი

ეპატერიცე გუჯაბიძე—ლანჩხუთის მერის პირველი მოადგილე

უკვე მსხვრევის პროცესშია. შესაძლოა ჯერ კიდევ იყოს არაერთგაროვანი დამოკიდებულება საზოგადოების მხრიდან აღნიშნულ საკითხებზე, თუმცა ეს უკვე აღარ არის ისეთი სიმძაფრის, ყოველ შემთხვევაში ჩემთან მიმართებაში საზოგადოების მხრიდან. უარყოფითი დამოკიდებულება ნამდვილად არ მიგრძნია. ოჯახი ვიტყოდი რომ პირველია, ვინც ამ ყველაფერში მეხმარება და მაძლიერებს. რაც შეეხება, ქალებისა და მამაკაცების თანაფარდობას პოლიტიკაში, ვერ ვიტყოდი, რომ ნაკლებ მომთხოვნები არიან ქალებთან მიმართებაში და ეს ასეც უნდა იყოს, სხვა შემთხვევაში იქნება ნაკლები პასუხისმგებლობა, დაბალი ხარისხი, გამომდინარე აქედან ეს მიღომა არ მიმაჩნია სწორად.

—საზოგადოებაში ახალგაზრდების თავის დამკიდრებას აღბათ ბევრი გარემოება უნდა უწყობდეს ხელს, თუმცა მაინც ვფიქრობ რომ მთავარი ღირებულება ამ შემთხვევაში შრომისმოყვარეობაა, ესაა ერთ-ერთი უმთავრესი, რაც მეტწილად განაპირობებს ჩვენს ადგილს საზოგადოებაში, რომელიც შეიძლება სულაც არ იყოს პოზიციებზე აქცენტირებული, მაგრამ იყოს ღირებული და ვფიქრობ, რომ სწორედ ეს უნდა იყოს ჩვენთვის მთავარი ამოსავალი წერტლი.

— ჩვენთვის ძალიან მტკიცნეულია მიმდინარე მოვლენები, განსაკუთრებით ლაპარჩუთის დამეგობრებული ოლქი ხერსონია. ჩვენს მუნიციპალიტეტში უკვე დაწყებულია პუბანიტარული ტვირთის შეგროვება, გამოყოფილ-ია შესაბამისი ლოკაცია, სადაც მოსახლეობიდან ვიღებთ შემოწირულობებს უკრაინელი ხალხისთვის, რომელიც შემდგომ დახარისხდება და გადაიგზავნება. ასევე მერის სარეზერვო ფონდიდან დამატებით მოხდება თანხის მობილიზება. შევიღობა მინდა ვუსურვო, მთელს მსოფლიოს, განსაკუთრებით კი უკრაინას და ჩვენს საქართველოს.

„Տա ապօաց

განსაცდელი ჩვენ
უპრაინდელი ხალხის
გვერდით ვართ!“

რესურსებმა თითქმის უსაზღვრო შესაძლებ-
ლობები შექმნა. კონკურენცია უფრო გლობ-
ალური გახდა და მსოფლიოც მაღაინ ტურ-
ბულებნებური. აქედან გამომდინარე, ჩემი რჩევა
იქნებოდა, მაქსიმალურად იმუშაონ საკუთარ
თავზე კარგი განათლების მი-საღებად, მუდმი-
ვად ადეკვანონ თვალი ტექნოლოგიებს, აირჩიონ
ცხოვრების ჯანსაღი წესი. ამავე დროს,
გაუფრთხილდნენ იმ პუმანურ ღირებულებებს,
მორალურ პრინციპებს, საკუთარ ისტორიას
და სამობლოს, რომელიც ყველა დროში,
ადამიანის და საზოგადოების მყარი საყრდენი
იყო.

ახალგაზრდებთან თანამშრომლობა ჩვენ-
თვის ძალიან საინტერესო და მნი-
შვნელოვანია. კველაფერს ვაკეთებთ, რომ მათ
ისწავლონ უკეთეს გარემოში, ახალ
სკოლებში, დაკავლენ სპორტით და გაეცნონ
სი-ახლეებს. ჩვენმა ხელისუფლებამ ოზურ-
გეთში ძალიან მნიშვნელოვანი პროექტი
განახორციელა — აშენდა ინოვაციების ცენ-
ტრი, რომელსაც სიმბოლური, მემორიალური
დატვირთვაც აქვს და ერთგვრად წარსულ-
სა და მომავალს აკავშირებს ერთმანეთან.
აქ, ახალგაზრდებს შეუძლიათ გაეცნონ კომპი-
უტერულ ტექნოლოგიებს, დამუშაონ საკუთ-
არი პროექტები, ისარგებლონ სამუშაო
სივრცით და მიღიონ დაფინანსება საკუთარი
იდების განხორციელებისთვის.

„ჩემს დროს ქალისი“

— სოლიდარობას ვუცხადებთ უკრაინას და უკრაინელ ხალხს. საქართველომ იცის რას ნიშანავს ოკუპაცია და რამდენად მძიმეა ომის მიერ მიყენებული დანაკარგები. ამ როტულ დღეებში, ხელისუფლება და ხალხი უკრაინელების მიმართ ძლიერ მხარდაჭერას გამოხატავს. მჯერა, უკრაინა საერთაშორისო პარტნიორებთან ერთად, შეძლებს საკუთარი სუვერენიტეტის დაცვას და ტერიტორიული მთლიანობის აღდგენას.

საქართველო მკეთრ პოლიტიკურ პოზიციებს აფიქსირებს ყველა საერთაშორისო პლატფორმაზე. ქართველი დიპლომატები ჩვენი საელჩოდან, სოლიდარობის ნიშად, დღემდე რჩებინ უკრაინაში და არ ტოვებენ იქაურობას. პრემიერ მინისტრის და მთავრობის ინციდენტით, ხდება ჰუმანიტარული დახმარების მობილიზება. ჩვენმა მუნიციპალიტეტმაც საკუთარი წვლილი შეიტანა უკრაინელი ხალხის დასახმარებლად – სარეზერვო ფონდიდან გამოიყო თანხა და ხდება დამატებითი დახმარების მობილიზება. ამ მმამა განსაცდელში, ჩვენ უკრაინელი ხალხის გვერდით ვართ!

„დღეს, როგორც არასდროს, გვჭირდება პრთალ დგრად“

ლალი სიჭინავა – ცხემლისხიდი
გრაფიკისა, ყველა ქალს შეუძლია იყის ოჯახს
გარეთაც აქტიური, მებრძოლი, წარმატებული.
მთავარია შრომისმოყვარებობა, მიზანდასახულობა,
სურვილი და მოტივაცია. როცა საზოგადოება ხდებას
ერთი მეორეს ხელს არ უშლის და შენ, ქვეი
ოჯახშიც და გარეთაც თავს ართმევ გამოწვევებს,
მისწოდო. ოჯახი ჩემი ნავსაყვადელია – ჩემს პატარა
სახელმწიფოში, სადაც სიმშვიდე, სიკერული,
ურიირობატელიცემა, უფროს-უმცროსობა, სტუმარო-
მასინძლობა, მოყვასის სიყვარული სუვერენი
ეს მაგსებს და მაძლევს სტიმულს ვყო ის, რაც ვარ.
ქალებს აქთ მართვის თავისეული სტრატეგიები,
ამიტომაც უნდა იყოს მტკი ქვეი პოლიტიკურში.

— დასხ, მართლაც არ აის მარტივი
საზოგადოებაში აღვიდის დამკალერება. ძნელა,
რაფენ უძრავი რამ აწებებთ, აქვთ პრობლემები...
რომელთა მოგვარებულ მრტვი მათზე არ აის დამტკიცდებული. მთავრია სწორი ოკითშეგასცება,
სწორი არჩევანის გაეთვა, რათა შექლონ საკუთარი
როლი და აღვიდი თავადევე განსაზღვრონ, იმ
სურველებისა და მაზნების მხედვთ, რაც თავად
დასახეს. ადამიანი ბერიერია, როცა ცხოვრის
საკუთარი შეხედულებულია, პატივს სცენს სხვის
შეხედულებულს და არჩევანს. მთავრია, იყვნენ
აქტიურები საზოგადოებისთვის მნიშვნელოვანი
საკოთხის განხილვასა და გადაწყვეტილების მოღიბის
პროცესში. იყვნენ აქტიური მოქალაქეები.
შრომისმოყვარენ, სამართლანი, მინდალსაზღვრი...
— ჩემთვის მოუღებლას ნებისმიერი ძალადობა,
ომი რომელიც დაუდობდად ანადგურებს და

ს საჯარო სკოლის დირექტორი
მიწასთან ასწორებს ყველაფერს რაც წინ აღუდგება...
ომი სიმწარეა...
თვალზე მაღას განკლილი წლები...შეწვის და
მტკიცავა... ავხაზეთი ჩემი დედულებითი, ჩემი ბერძირი
ბაგშეობა... იმ პერიოდში სამეცნიელოში
განითანხული მოვლენები...შემდევ ისევ... 2008
წლის ომი და ისევ ჩემი სამეცნიელო...რამდენი რამ
აუცილეთ მიატანი

გამოვიყენ... ძაღლა
მეამყება უკრაინელი ხალხი...მეტირება
დაღუცულები... თუმცა ახლა მომეცა იძება სურთო
მტრის, ოკუპანტი რუსთის დამსრუტების... მოხელეად
განსხვავებული შეხვედრებისა ფერა თანხმდება
რუსთი იყენება, რომელიც დემოკრატიას
სახროხის უწმის, მოოთა; მრივობობის.

„ჩვენ დროს ქალისტვის მსახიობის პროფესია გარილა გმირობა იყო,“

ზაირა თოთიბაძე – ოზურგეთის სახელმწიფო თეატრის შსახიობი, საქართველოს დამსახურებული არტისტი.

მაბაკაცის ცხოვრებას. შეუძლია რაღაც საკოთხეუშო უფრო მტეად აზროვნოს, რაღაც საკოთხეუშო აქტიურად ჩაერთოს, მაგრამ მაბაკაცი არის წარმატებული ქალი.

საქართველოზე უფრო თბილი, გერმანიელი ქვეყნა არ არსებობს. მისტომ ახალგაზრდები აქ უნდა ეცადონ თავის დამკავშირებასთვის საჭიროა თოხი, ბარი აიღე ხელში და სხვაგან ნუ მიღიხარ, ნუ ემსახურები ვიღაცას კაპიტანის სანაცვლოდ. თევენ უნდა შეძლოთ ახალი საქართველოს აშენება, რომელიც აქვთ არინებით თუ ნიშვნებით ძრობილობა.

მე ვარ ეროვნულ პლატფორმაშიც არ ვემსრობდ
არც ქაცებს არც ნაცებს. მხოლოდ ქართველი ერის

კადარჩენა მიზანის გადატვის მართვადიღებელ
ქვეყნის, ემცენობრეუს სხვა ქვეყნებს. ეს ომი ფორმად
გაუმრაოსლებელია. გაუმრაოსლებელია, რომ რესპი
ებრძოლოს უკანანელს. რაც შეეხება ჩვენი ქვეყნის
პოზიციას და ზელინსკის. ერთის გაწვევაზ ციფრ
წყლით გადამსხვა. ზელინსკი არის პატრიოტი, მაგრამ

ჩვენ დღოს რომ გაჭირვება და პრიბლებები იყო, ისეთი დღეგანდელ ახალგაზრდებს დმტკიცა აშოროს. ჩვენ სულ ვცდილობდით რომ გვესწავლა, ახალი გავევგო, სხვა და სხვა შერივ ვაძლევეცადა საქაუთარი თავი. გვშიოდა, გვწურიდა თუ არ გვიცა კარგად, ფრაძლებას არ გაქცევდით. ყველაფრით კრითიკობდით, ეს იქნებოდა სიძლიერის გუნდი, ხალხ-ური ცეკვის წრე, ღონისძიებები. დღეგანდელ ახალგაზრდას არ აქვს იძენი პრობლემა, რამდენიც ჩვენ გვქონდა. ჩვენ აღვმარდეს სამშობლის სიცარისათვის. დღეს განუწყვეტლივ უიზებებს ახალგაზრდებს ამ საცოლეა სამშობლის, ამუშებენ.

„უკრაინა ჩვეთვის მეორე საეპოზიტოა“

ალიონი. ოზურგეთის მუნიციპალიტეტის სოფელ შრომის მცხოვრებლები განსაკუთრებულ პროცესტს გამოიქვამენ უკრაინაში განვითარებული მოვლენების გამო. ამის წინაპირობა ისაა, რომ ამ სოფელს 1938 წლიდან მეციბრობა აკავშირებდა ხერსონის ოლქის, გენიჩესკის რაიონის სოფელ როგორესთან. ჩვენ ამ სოფლის საჯარო სკოლის პედაგოგს მაღხაზე კვაჭაძეს გვისაუბრეთ:

ମାଲ୍�ଶାକ କ୍ଷାପିତାମ୍ଭ ସାକ୍ଷାରତ୍ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ନାକ୍ରନ୍ତିକ ହାତରେ ଦେଖିବାକୁ ପାଇବା ପାଇବାକୁ
ଅବଶ୍ୟକ ହେଉଥିଲା । ଏହାରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

— ბათუმში ვსწავლობდი №9
სკოლაში და წარმატებით გამოვდი-
ოდი ფარიკაობაში სხვადასხვა ტუ-
რნირზე. განსაკუთრებულად მასსო-
ცს უკრაინის ქალაქ ხელინიკში
გამართული საკავშირო ტურნირი,
რომელიც განსაკუთრებული სტუ-
მარ-მასპინძლობით გამოიიჩინდა.
იმდენად მომეწონა უკრაინა, რომ
1980 წელს კიევის ფიზკულტურის
ინსტიტუტში ჩავაბარე მისაღები
გამოცდები. ძალიან ბევრი მეცნი-
არი შევიძინე აქ და უკრაინა ფა-
ქტიურად ჩემი მეორე სამშობლო
გახდა. კიევი ხომ ერთ-ერთი ყველ-
აზე ლამაზი ქალაქი იყო ყოფილ
სსრკ-ს ქალაქებს შორის.

ინსტრუმენტის დასრულების შემდეგ ჩემს მშობლიურ შრომაში ჩამოვედი. ეს სოფელი გამოიჩინებულია იმით, რომ განსაკუთრებული ურთიერთობა ჰქონდათ უკრაინულებთან და ამის დასტური მეგობრობის ძეგლიც გახლავთ, რომელიც ჩვენს სოფელში ერთ-ერთ გორაპზეა აღმართული.

1988 წელს ჩვენს მეცნიარ
ცენტრის მიერ დაინიშნის სოფელ რო-
ბოვის, სოფელ შრომიდან 20
ასალვაზრდა ფეხბურთელი გაეგზა-
ვრა, (სკოლის დირექტორი რეზო
ჩხაიძე), რომელშიც ჩვენი სკო-
ლის ამჟამინდღით ფინანსურულის
გასწავლი-გენერი დავით ბოლქვაძეც
ცურ.

შრომელებმა 3 შეხვდრის ჯა-
ში 2:1 მოუგეს ტავრიულებს.
კცხოვრობდით არაბატსკაია სტ-
რელქაში, აზოვის სანაპიროზე საო-
კარი მასპინძლობა გასწიოს.

შემდეგ გენიჩესკიდანც ჩამოვ-
ადნენ ჩვენს სოფელში იქაური
ახალგაზრდები და ზღვისპირა

କାବ୍ସିନୋବାରୁ ଦେ ନେବ୍ଜୀଥ୍ୟରେଖା ।
ଦାଲୋଇବ ବ୍ରିତ୍ୟକାର ହିର୍ମଣ୍ଡେ ମେଘନ୍ଦ-
ରୂପଶ୍ରେ । ମିଥିରା ଗାପାକ୍ଷିବେ, ରାମଭ-
ର୍ଵରାନୀନ୍ଦ୍ରାଜ୍ଯୋ ରୋତ୍ରିଶ୍ଵରାଜ୍ ରାତ୍ରିକ୍ଷେତ୍ରକ୍ଷେ
ଶମ୍ଭବଦଳିବେ, ମୃଦୁଲାଦା ରାମ୍ବାନ୍ଦର୍ଦ୍ଧବ୍ଦା
ରୂପ ହିର୍ମଣ୍ଡେ ମେଘନ୍ଦରକ୍ଷା ଗାନ୍ଧି-
ଶଲ୍ଲଦ୍ଵେବା -ଗ୍ରୀତିଥରା ମାଲ୍ବଶାଖ ଗାପି-

— კარგად მახსოვს ხერსონის
ლლქის სოფელ გონჩარუში ვიყავით
ატუმრად. გონჩარელები ოზუ-
რგეთის რაიონის სოფელ ბაილეთის
კოლმეურნებობასთან მეცნიერებლენენ. ბალიან დასამახსოვრებელი იყო იქ
ვატარებული დღეები. მამაჩემი, რო-
მან ცეცხლაძე არაერთი შეხვედრის
უ ვიზიტის მონაწილე იყო.

ყოველ შემოღვომაზე „მეგობრო-
ბის ბაღში“ დაკრევილი ციტრუსით
ავტომობილები
უკრაინაში მიემართობოდნ და გე-
ნიჩესკში ჩაჰქონდათ ნობათი და
უკრაინელი მეგობრები იქცდან აგზ-
ენიდნენ ხორბალს, სიმინდს და
ა.შ.-გვითხრა რუსუდან ცეცხლაძემ.
უკრაინელების მიმართ თავისი
სოლიდარობა გამოხატა სოფლის
ასორიტარმა დეპუტატმა დავით
ჭავჭალიძემ.

სოფელ გრიგორი უკრაინისაღმი სოლიდარუბის აქცია გაიმართა

მიღების შესახუ

ლექსიც წაიკითხა, რომელიც
უკრაინაში მებრძოლ ჯარისკაცებს
მიუძღვა.

შემდეგ აქციის მონაწილეები „მეგობრობის ბაღში“ მეგობრობისდ ძეგლთან მივიღნენ. — ინფორმაცია ამის შესახებ სოფელ შრომის

საჯარო სკოლის მოსწავლებ, ტვ.
„მეორეს“ დამფუნდელმა ავთუკა
ხომერიქმა მოგვაწოდა.

„ ვაი, ია დღისა მომსწრესა“

1921 წლის 19 ოქტომბერის, სოლანლულთან მე-11 არმიის 58-დრივგადამ 580 ჯარისკაცი დაკარგა, ილო 1200 წითელარმიელი ტყველ-ვარდა. მოუხდავად იმისა, რომ ილშევიკებს ძალიან ბევრი ტყველ-ვაჭვები პქონდათ ქართული ნაწილების წინააღმდეგ, უპირატესობა თხოდათ ცოცხალი ძალის მზრივაც, რომ კერძო მაინც ახერხებდნენ გამარტინას.

A black and white photograph of two young girls, approximately 10-12 years old, smiling at the camera. They are holding small flags on sticks. The girl on the left holds a flag with a thick black horizontal band across the middle. The girl on the right holds a flag featuring a large grey cross on a white background, with three smaller crosses in the corners.

საბჭოთა ხელისუფლება გამოაკვეთა

„თოვდა და თბილის გმურა თაღზი,
დუძა სოონი და დუძა ხალზი!“...

ღონისძიების ფინალური ნაწილი
დაეთმო მომებე უკრაინელი ხალხის
ტრაგედიას... სკოლის დირექტორმა
რუსულან ცეხლამბე, გაზე „ალიო-
ნის“ რედაქტორმა ნუგზარ ასათანმა
და სკოლის პედაგოგებმა გაიჩინეს
წარსული ცხოვრების ის ღამაზი და
განუშეორებელი ეპიზოდები, შრომე-
ლები და როგორელები ერთმანეთთან
მეგობრობის გრძნობით რომ დააკავ-
შირა... ასწელი ხალხისა და მისი მიმავალი
თაობის მიმართ...ჩეგნ გვიყვარს უკრ-
ანა!...“ — თქვა სკოლის დირექტორ-
მა **რუსულან ცეხლამბე.**
ამ ღამაზ ღონისძიებაში მონაწ-
ილეობდნენ: გიორგი აკოფიანი, ნიკა
ახვლედანი, მარიამ ბარბაქაძე, გიორგი
ბერაძე, ლევან ბოლქვაძე, დიანა ზოიძე,
სალომე ქეჭავაძე, ირაკლი ლორია,
ქეთი მოსახლიშვილი, ნიკა ძირკვაძე,
ანი ხავლოვაძე, ლია ხომიშვილი (შე-9

„ვოცნებობდი, ჩვენი მოსწავლეებიც წამეგვანა ჩვენს „მეორე სამშობლოში“, გამეცნო და დამეტვობრებინ იქნერ ბავშვებთან... მაგრამ ჯერ თვითონ უკავშირდეთ და მოვალეობის სკოლას, შრომის სკოლას; ღიაზა, ზალიკო ფუტბარამები, თაკო დიახა- ძიძე, მიხეილ ივანიძე (მე-6 კლასი, ეპალლიდის სკოლა).

„ჩემი ლამაზი სოფელი“

სოფელის მეურნეობა

წინათ, ჩვენი სოფლის შემოსახულის წერი „ჩემი ლამაზი“ დღინო, „ადესა“, „უნიკალური ჯიშის გამოყენი; „დემირა“ და „ნაცარა“ ნიგოზი, ბახმარის დროს ყაფრის ახდა, ჭაჭის, ხილის და თავისის არყის გამოხატა, საწანახელის დამზადება, ფილის და ხის გობის განარხვა, მეფეუტერება და მექონიკურება იყო. გასაღების ბაზარი ოზურებეთი იყო, მაგრამ სოფლის ნაწარმა და ნობათი უფრო ხშირდდ, ცხენბით შავიზღვისაპირა ქალები ფოთმა მაპერნდათ, საღაც ჰველა სახის ვაჭრობა იმრთებოდა.

ჩვენი სოფლის მცხოვრებლები შემოდგომაშე მოადუღებდნენ ფელა-მუშა (ცოტა მოსქის ალბათ), მოათა აქცენტები ჰატარ ჭურჭლებში, ამასთან ერთად, მიპერნდათ თავისის (ასოლის) და ჭაჭის არყის „ნაცარა“ და „დემირა“ ვამლი და ფოთის ბაზარები.

